

UITSpraak 17 - 0259

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

het Bestuur van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 15 augustus 2017 heeft verweerder het verzoek van appellante om verlenging van de duur van het aan haar opgelegde premasterprogramma, in verband met de voorwaardelijke toelating tot de masteropleiding Psychologie, afgewezen.

Bij brief van 17 augustus 2017, ontvangen op 21 augustus 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld. Door appellante wordt – kort weergegeven – aangevoerd dat zij door ziekte ernstig is gehinderd bij het studeren. In die mate dat zij gedurende een periode van vier maanden niet of nauwelijks tot studeren kwam. Zij heeft voor deze periode een verklaring van SOZ waarin staat dat zij voor 50% in staat was te studeren. Appellante geeft hierbij aan dat het niet mogelijk is een vak voor slechts de helft te bestuderen en dan een voldoende te behalen. Appellante is erg gemotiveerd om de masteropleiding te gaan volgen.

Op 7 september 2017 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Daarin wordt aangegeven dat appellante bij toelating tot het premasterprogramma een programma van 60 studiepunten moet volbrengen alvorens zij kan worden toegelaten tot het masterprogramma. Het premasterprogramma dient in één jaar te worden afgelegd, zoals is bepaald in artikel 5.4.1 van de Onderwijs- en examenregeling van de masteropleiding Psychologie 2016-2017.

De verklaring van ernstige hinder ziet op de periode van 1 december 2016 tot 1 april 2017. In die periode kon zij 50% van de studiepunten behalen. In de overige maanden kon zij voor 100% studeren. Appellante miste aan het eind van het studiejaar 25 studiepunten. Het missen van ruim 40% van het te behalen aantal van 60 studiepunten kan volgens verweerder niet alleen worden

Uitspraak
17-0259
Blad 2/6

toegeschreven aan de persoonlijke omstandigheden. Appellante kan zich daardoor niet opnieuw inschrijven voor het premasterprogramma. Zij kan wel de bacheloropleiding Psychologie volgen en met dat diploma instromen in de masteropleiding.

Het beroep is behandeld op 4 oktober 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen in aanwezigheid van haar vader. Namens verweerder zijn [namen]verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 21 augustus 2017 door het College ontvangen brief heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 15 augustus 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.30b, eerste lid, van de WHW geldt - voor zover hier van toepassing - voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs als toelatingseis (a) het bezit van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs of (b) het bezit van kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs.

In de Onderwijs en examenregeling van de masteropleiding Psychology (“OER”) is, voor zover relevant, het volgende vermeld:

5.2.1 Pursuant to Article 7.30b, first paragraph, of the Act holders of one of the following degrees may be admitted to the programme and one of its specialisations: a Bachelor’s degree from the programme BSc in Psychology of Leiden University.

5.2.4 Persons with a bachelor’s degree or an equivalent degree who possess the skills, understanding and knowledge that are required for earning the bachelor’s degree referred to in Article 5.2.1; more specifically the knowledge on university level of the following topics:

- introduction to psychology
- social and organisational psychology

**Uitspraak
17-0259**

Blad 3/6

- personality psychology
- cognitive psychology
- neuropsychology and/or psychophysiology and/or biopsychology
- clinical and abnormal psychology
- developmental and educational psychology
- theory or training in interpersonal skills, such as interview, counselling, discussion techniques..
- theory or training in psycho diagnostics
- advanced courses (at least 30 EC) on a third year Bachelor level on topics pertaining to the preferred
- master specialisation within the MSc Psychology.
- and
 - o have sufficient knowledge of Methodology and Statistics (at least 20 EC): introductory and more advanced courses in methodology and statistics of psychological research (including psychometrics, multivariate data analysis) and the use of SPSS.
 - o have earned the degree of Bachelor at a university.
- have proof of thorough proficiency in written and spoken English, e.g. by means of an IELTS score of 7 or a TOEFL score of 100/250/600 or equivalent (for non-native speakers of English) with at least an IELTS score of 6,5 on partial scales of this test and at least a TOEFL score of 22 (reading), 22 (listening), 22 (speaking) and 25 (writing) on partial scales of this test.

5.4.1 The Institute of Psychology has established a bridging programme(= Pre-Master's) in order to make up for deficiencies for the assigned students in the admission process up to 60 EC. Upon the successful completion of the bridging programme within a year the student can be granted admission to the master programme by the Admissions Board.

5.4.2 Information about the bridging programme can be requested from the Psychology Office.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Vast staat dat appellant een Bachelor (hoger beroepsonderwijs) in Toegepaste Psychologie (Hogeschool Leiden) heeft behaald. Dit is geen graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs.

**Uitspraak
17-0259**

Blad 4/6

Uit artikel 5.2.1 van de OER blijkt dat directe toelating tot deze master alleen met een bachelordiploma Psychologie van de Universiteit Leiden mogelijk is. Appellante bezit dit diploma niet en daarom komt zij hiervoor niet in aanmerking. Het verzoek om toelating dient derhalve te worden beoordeeld aan de hand van de in de OER gestelde toelatingseisen.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat het premasterprogramma functioneert als een diagnostisch instrument met oplopende zwaarte, waarmee kan worden aangetoond dat de student, die het programma met goed gevolg aflegt binnen een bepaald tijdsbestek, geschikt is voor het volgen van het eenjarige masterprogramma. Verweerder merkt daarbij op dat aan de motivatie en de wilskracht van appellante geenszins wordt getwijfeld. Maar benadrukt daarbij dat de resultaten van appellante ook na afloop van de periode van hinder niet allemaal even goed zijn. Ter onderbouwing wordt de cijferlijst van appellante overlegt. Deze toont aan dat vanaf april/mei 15 studiepunten niet zijn behaald terwijl in deze periode de ziekte voorbij was. Verweerder ziet hierin een indicatie dat het masterprogramma voor haar ook makkelijk kan mislopen. In deze periode heeft appellante vakken niet behaald waaraan zij zowel in de eerste als in de tweede tentamen gelegenheid heeft deelgenomen (deze vakken zijn met geel aangegeven op de cijferlijst). Terwijl in de periode dat zij was gehinderd er ook twee vakken met een goed resultaat zijn afgesloten. Het programma is zo opgezet dat vakken die in een eerste periode niet zijn behaald in de volgende periode kunnen worden herkanst. Voor ieder vak zijn derhalve twee tentamen gelegenheden beschikbaar. Bij meer kansen zou de diagnostische functie te niet worden gedaan. De totale cijferlijst van appellante geeft, op dit moment, niet het vertrouwen dat zij het eenjarige masterprogramma succesvol kan volgen. Bovendien heeft zij gefaald op de belangrijke onderdelen van het programma zoals, Schoolpsychologie (10 punten) en Psychometrie (5 punten). Een verlenging van het premasterprogramma had dan ook alleen aan de orde geweest bij een hoger aantal behaalde studiepunten, waarbij het niet behaalde aantal zou worden gedekt door de hinderverklaring.

Appellante is van oordeel dat zij met maar één kans om bepaalde vakken te behalen feitelijk ongelijk is behandeld omdat zij minder tentamenkansen heeft gehad. Bij het alleen deelnemen aan een tentamen bij de tweede kans en die faalt is er geen herkansing meer mogelijk. Zij is ook van mening dat sommige vakken vier tentamenkansen bieden omdat het vak twee keer per jaar wordt aangeboden, zoals het vak schoolpsychologie.

Het College heeft evenals verweerder, geen twijfels over de motivatie en de wil van appellante om de masteropleiding te volgen.

**Uitspraak
17-0259**

Blad 5/6

Het College volgt het standpunt van verweerder met betrekking tot het beeld van de door appellante behaalde resultaten. Deze resultaten laten zowel voor als na de ziekte een te wisselend beeld zien. Daarbij zijn in de laatste en zwaarste periode, van het premasterprogramma, vooral voor de op statistiek gerichte vakken zeer lage cijfers behaald alsmede voor het hoofdvak schoolpsychologie.

De ongelijkheid die appellante signaleert in het aantal tentamenkansen ziet het College niet nu deze inherent is aan de ongelijkheid in de vooropleiding waarmee de studenten in het premasterprogramma van start gaan.

Het College is gevoelig voor het argument van appellante dat het in haar situatie niet mogelijk is gebleken een vak voor slechts de helft te bestuderen en dan een voldoende te behalen. Appellante geeft hiermee feitelijk aan dat zij gedurende die hinderperiode voor 100% ziek is geweest, het College acht dit in haar geval aannemelijk. Dit doet, naar het oordeel van het College, echter niets af aan het feit dat appellante gedurende het hele studiejaar een te wisselend beeld met te zwakke resultaten in haar studieprestaties heeft laten zien. Het belang van de diagnostische functie van het premasterprogramma heeft hierbij meegewogen.

Gelet hierop heeft verweerder terecht de verlenging van het premasterprogramma voor appellante geweigerd.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellante geen verlenging van de termijn van het programma krijgt.

Uitspraak
17-0259

Blad 6/6

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. M.M. Bosma (voorzitter), mr. G. Boogaard, dr. A.M. Rademaker, L.N. Kluinhaar en D.E. Mulder (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.A.C. de Boer.

mr. M.M. Bosma,
voorzitter

mr. M.A.C. de Boer,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: